

Klasyfikacja spoiw budowlanych

Spoiwa mineralne – wypalony i sproszkowany materiał, który po zarobieniu z wodą daje plastyczny zaczyn, łatwo układający i formujący się oraz w wyniku reakcji chemicznych wiążący po pewnym czasie i twardniejący na powietrzu lub wodzie.

Ze względu na zachowanie się spoiw mineralnych w środowisku wodnym w okresie twardnienia, wyróżnia się spoiwa powietrzne i hydrauliczne. Klasyfikacja spoiw budowlanych

Spoiwa powietrzne – po zarobieniu z wodą mogą wiązać i twardnieć tylko na powietrzu.

Do spoiw powietrznych zalicza się:

- Spoiwa wapienne (wapno palone, gaszone hydratyzowane)
- Gips
- Anhydryt
- Spoiwo magnezjowe
- Spoiwo krzemianowe ze szkłem wodnym
- Szkło wodne

Klasyfikacja spoiw budowlanych

Kompozyty na spoiwach powietrznych są wrażliwe na wilgoć, bądź całkowicie nieodporne na stałe zetknięcie się z wodą.

Spoiwa powietrzne wykorzystywane są m.in. do produkcji:

- betonów komórkowych,
- elementów gipsowych (płyty G-K, Pro-Monta),
- zapraw budowlanych.

Klasyfikacja spoiw budowlanych

Spoiwa hydrauliczne – po zarobieniu z wodą mogą wiązać i twardnieć zarówno na powietrzu jak i pod wodą.

Do spoiw hydraulicznych zalicza się:

- Wapno hydrauliczne (cement romański)
- Cementy
- Żużel wielkopiecowy

Klasyfikacja spoiw budowlanych

Kompozyty wykonane na bazie spoiw hydraulicznych:

- są odporne na działanie wody
- woda wpływa korzystnie na wzrost ich wytrzymałości

Mineralne spoiwa budowlane - rys historyczny

Spoiwa powietrzne należą do najstarszych spoiw.

Zastosowanie gipsu do celów budowlanych datuje się od ok. 2900 r. p.n.e (Egipt).

Gips wykorzystywano:

- · do spajania bloków kamiennych w grobowcach,
- do łączenia rur,
- do wykonywania białych wypraw ścian i stropów.

Mineralne spoiwa budowlane – rys historyczny

W Polsce użyto gipsu m.in.:

- do wykonania zaprawy zastosowanej w fundamentach przybudówki kościoła przedromańskiego w Wiślicy (woj. świętokrzyskie),
- w części rotundy na Wawelu,
- przy użyciu gipsu wybudowano okrągłą nawę w jednym z najstarszych kościołów w Krakowie (na Krzemionkach).

Mineralne spoiwa budowlane – rys historyczny

Szersze stosowanie gipsu w Polsce datuje się od XVII w., zwłaszcza jako materiału do robót sztukatorskich.

W XX w. zaczęto stosować gips jako spoiwo do prefabrykatów, przy jego użyciu wznoszono budynki mieszkalne.

Obecnie gips jest bardzo popularnym spoiwem stosowanym do wykonywania zaczynów, zapraw, gotowych wyrobów w postaci drobnowymiarowych elementów.

Mineralne spoiwa budowlane - rys historyczny

Znajomość technologii otrzymywania **wapna** sięga ok. 3000 r. p.n.e. – zaprawy murarskie (piramidy w Gizie)

Spoiwa wapienne spotyka się w budowlach Babilonu (605-562 r. p.n.e.).

Z okresu 243-149 r. p.n.e. są znan<mark>e receptury zapraw wapiennych i</mark> metod prymitywnej produkcji wapna palonego.

Mineralne spoiwa budowlane - rys historyczny

Rzeczywiste procesy zachodzące podczas wypalania wapna nie były znane do czasu odkrycia tlenku wapnia przez J. Blacka w latach sześćdziesiątych XVIII w.

W Polsce opisy metod produkcji wapna datują się od opisu Louisa Gay-Lussaca w 1836 r. Natomiast pierwsze budowle wzniesione przy użyciu zapraw wapiennych pochodzą z X w. (rotunda na Wawelu w Krakowie). Mineralne spoiwa budowlane - rys historyczny

Początki produkcji **spoiw hydraulicznych** sięgają XVIII w., kiedy zaczęto w sposób świadomy stosować dodatki hydrauliczne (wodotrwałe) do zapraw wapiennych.

Pierwszy cement wynalazł Anglik **Joseph Aspen**, który w 1824 r. uzyskał patent na jego wyrób.

Mineralne spoiwa budowlane - rys historyczny

Spoiwo to nazwano cementem portlandzkim. Spoiwa hydrauliczne należą do podstawowych materiałów budowlanych.

Charakteryzują się cechami technicznymi, które umożliwiają stosowanie ich w budownictwie w bardzo szerokim zakresie.

Spoiwa powietrzne

Spoiwa powietrzne – GIPS

Spoiwa gipsowe i anhydrytowe

Spoiwa gipsowe i anhydrytowe są to materiały wiążące, otrzymywane z naturalnych siarczanów wapniowych występujących w przyrodzie w postaci:

- kamienia gipsowego (CaSO₄*2H₂O)
- anhydrytu (CaSO₄)

Spoiwa powietrzne - GIPS

Głównym składnikiem spoiw gipsowych jest rozdrobniony półwodny siarczan wapnia CaSO₄*1/2H₂O, natomiast anhydrytowych bezwodny siarczan wapnia CaSO₄.

Produkcja spoiw gipsowych polega głównie na obróbce termicznej kamienia gipsowego lub anhydrytu. Spoiwa gipsowe szybko wiążące otrzymuje się w prażarkach w niskich temperaturach (135 ÷ 230°C).

Spoiwa powietrzne - GIPS

Podczas wypalania zachodzi proces odwodnienia według reakcji:

 $CaSO_4*2H_2O \rightarrow CaSO_4* \frac{1}{2} H_2O + \frac{3}{2} H_2O$

Produkt tej reakcji $CaSO_4*$ ½ H2O występuje w dwóch odmianach:

- Alfa prażenie w temperaturze 100-180°C
- Beta prażenie w temperaturze 80-180°C

Spoiwa powietrzne – GIPS

Odmiany α i β wykazują istotne różnice:

- · rozpuszczalności,
- · czasu wiązania,
- wytrzymałości.

Spoiwa tej grupy należą do spoiw powietrznych szybkowiążących

- o początku wiązania 3 ÷ 12 minut

i końcu wiązania 15 ÷ 20 minut.

Wigzanie i twardnienie

Wiązanie i twardnienie spoiw gipsowych polega na reakcji z wodą, w wyniku której otrzymuje się gips dwuwodny.

Proces wiązania zaczyna się od momentu, kiedy spoiwo gipsowe zmiesza się z wodą. W początkowym okresie wiązania zaczyn traci płynność, lecz cała masa jest jeszcze plastyczna. Finalne stadium wiązania to utrata plastyczności zaczynu.

Po związaniu spoiwa następuje jego **twardnienie**. Proces ten polega na stopniowym tężeniu zaczynu, który ma już pewną **wytrzymałość mechaniczną**. Narastanie wytrzymałości zaczynu związane jest zatem z procesem twardnienia spoiwa gipsowego.

Wigzanie i twardnienie

Początek wiązania liczony jest od chwili wsypania spoiwa do wody, obejmuje przedział czasowy, w którym zaczyn utrzymuje właściwości plastyczne.

Koniec wiązania stanowi przedział czasowy liczony od wsypania spoiwa do wody do momentu uzyskania dostatecznie stwardniałego tworzywa. Spoiwa powietrzne – GIPS

Spoiwa gipsowe wolno wiążące produkowane są w wysokich temperaturach.

Dzielą się one na:

- · spoiwa anhydrytowe
- gips hydrauliczny

Spoiwa powietrzne – GIPS

Podstawowym składnikiem **spoiwa anhydrytowego jest** bezwodny siarczan wapnia (CaSO₄).

Spoiwo anhydrytowe otrzymuje się w wyniku wypalania kamienia gipsowego lub anhydrytu naturalnego w temperaturze 600÷700°C i zmieleniu go z aktywatorami.

Sam siarczan wapniowy nie wykazuje właściwości wiążących, staje się dopiero spoiwem po zmieleniu i zaktywizowaniu pewnymi dodatkami (tlenki alkaliczne, tlenek magnezowy, wapno palone i hydratyzowane, siarczany, cement portlandzki). Spoiwa powietrzne - GIPS

Gips hydrauliczny jest spoiwem powietrznym wykazującym właściwości hydrauliczne.

Gips hydrauliczny otrzymuje się przez wypalanie kamienia gipsowego w temperaturze 800 ÷ 1000°C.

Spoiwo to, obok podstawowego składnika jakim jest siarczan wapnia CaSO₄, zawiera pewien niewielki procent tlenku wapniowego CaO.

Spoiwa powietrzne - GIPS

W temperaturze 800 ÷ 1000°C gips dwuwodny przechodzi w siarczan bezwodny, ulegając częściowemu rozkładowi wg reakcji:

CaSO₄ -> CaO + SO₂ + ½ O₂

Początek wiązania gipsu hydraulicznego zachodzi po upływie 2 do 6 godzin, koniec wiązania po 6 do 30 godzin.

Zaletą gipsu hydraulicznego jest większa odporność na działanie wody i czynników atmosferycznych (mrozu).

Spoiwa powietrzne - GIPS

Wiązanie spoiw gipsowych polega na reakcji odwrotnej do reakcji odwodnienia surowców stosowanych do produkcji gipsu:

 $CaSO_4*1/2 H_2O + 3/2 H_2O -> CaSO_4*2 H_2O +14,2 kJ/mol$

Spoiwa powietrzne – GIPS

Proces wiązania spoiwa gipsowego przyspiesza:

- dodatek chlorku sodu NaCl
- dodatek siarczanu potasu K₂SO₄
- zawartość anhydrytu III
- drobne uziarnienie

Spoiwa powietrzne – GIPS

Proces wiązania spoiwa gipsowego opóźnia:

- zimna woda
- duża ilość wody zarobowej
- dodatki substancji: kleje, keratyna, krochmal, białko, żelatyna, boraks, fosforany, kwas winowy, cytrynowy

Spoiwa powietrzne – GIPS

Budowlane spoiwa gipsowe

Na potrzeby budownictwa produkuje się

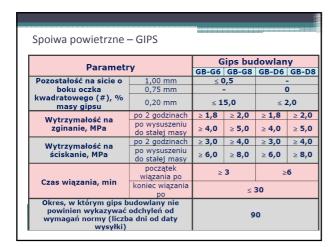
- gips budowlany
- gipsy specjalne:
 - √ gips szpachlowy,
 - √ gips tynkarski,
 - √ klej gipsowy

Spoiwa powietrzne - GIPS

Gips budowlany – 2 CaSO₄*H₂O – otrzymuje się ze skały gipsowej (CaSO₄*2 H₂O) wyprażonej w temp. ok. 200°C, a następnie zmielonej.

Gips budowlany produkuje się w dwóch gatunkach: GB-6 i GB-8. Ze względu na stopień rozdrobnienia rozróżnia się:

- gips GB-G (gips budowlany grubo mielony),
- gips GB-D (gips budowlany drobno mielony).

Spoiwa powietrzne – GIPS

Gipsy budowlane specjalne – w grupie tej produkuje się:

- gips szpachlowy typu (B) do szpachlowania budowlanych elementów betonowych
- gips szpachlowy typu (G) do szpachlowania budowlanych elementów gipsowych
- gips szpachlowy typu (F) do spoinowania płyt gipsowo kartonowych

Spoiwa powietrzne – GIPS

- gips tynkarski typu (GTM) do wykonywania wewnętrznych wypraw tynkarskich sposobem zmechanizowanym
- gips tynkarski typu (GTR) do ręcznego tynkowania
- klej gipsowy typu (P) do klejenia prefabrykatów gipsowych
- klej gipsowy typu (T) do osadzania płyt gipsowo kartonowych

Parametry	Gips szpachlowy			Gips tynkarski		Klej gipsowy	
,,	В	G	F	GTM	GTR	Р	т
Dopuszczalna pozostałość na sicie o boku oczka kwadratowego, w (%): - 1,00 mm - 0,20 mm	0 2		Ξ		0 5	-	
Początek wiązania po upływie, min	≥ 60 ≥ 30		≥ 90 ≥ 60		60	≥ 2	
Wytrzymałość na ściskanie, MPa	≥ 3,0	≥ 2,5	≥ 3,0	≥2,5	≥ 2,5	≥ 3,0	≥ 6,

Spoiwa powietrzne – GIPS

Gips "syntetyczny" – Światowy Fundusz Ekologiczny propaguje i wspiera program odsiarczania spalin we wszystkich elektrociepłowniach opalanych węglem brunatnym i kamiennym. W Polsce, pierwsza instalacja odsiarczania spalin montowana przez Holendrów powstała w EC "Bełchatów" (1994). Pozyskiwany jest gips dwuwodny, który jest wykorzystywany w budownictwie jako substytut gipsu naturalnego.

Spoiwa powietrzne - SPOIWA MAGNEZJOWE

Spoiwa magnezjowe

Spoiwa magnezjowe, czyli tzw. cementy magnezjowe, otrzymywane są przez zmieszanie magnezytu kaustycznego lub dolomitu kaustycznego z roztworami soli metali dwuwartościowych.

Spoiwa magnezjowe charakteryzuje:

- szybki proces wiązania (kilka godzin)
- duża wytrzymałość na ściskanie
- brak odporności na długotrwałe oddziaływanie wody

Spoiwa powietrzne - SPOIWA MAGNEZJOWE

Spoiwa magnezjowe znajdują zastosowanie w budownictwie do produkcji:

- posadzek bezspoinowych,
- · płytek podłogowych,
- płyt izolacyjnych.

Zaprawy magnezjowe powodują korozję betonu oraz silnie korodują żelazo.

Działanie korodujące jest wynikiem obecności chlorku magnezu MgCl₂ w spoiwie i jest potęgowane przez obecność wilgoci.

Spoiwa powietrzne – SPOIWA WAPIENNE

Spoiwa wapienne

Spoiwo wapienne należy do grupy spoiw powietrznych i oparte jest na tlenku wapnia CaO. Wapno palone (CaO) otrzymuje się przez wypalanie kamienia wapiennego (CaCO₃) w piecach szybowych, bądź obrotowych w temperaturze 950÷1050°C.

Spoiwa powietrzne – SPOIWA WAPIENNE

Proces wypalania zachodzi wg reakcji:

CaCO₃ <=> CaO + CO₂ + 165,5 kJ/mol

W czasie wypalania wapienia temperatura nie może być zbyt wysoka, ponieważ może wystąpić proces powlekania (oblepiania) ziarenek wapna palonego nieprzepuszczalnymi dla wody stopionymi tlenkami zanieczyszczeń. Spoiwa powietrzne – SPOIWA WAPIENNE

Najczęściej tymi zanieczyszczeniami są:

- krzemionka
- tlenki żelaza
- tlenki glinu
- węglan magnezu.

Zbyt wysoka temperatura wypalania daje tzw. wapno martwe, niepodatne na proces gaszenia.

Spoiwa powietrzne - SPOIWA WAPIENNE

Wapno palone poddaje się procesowi gaszenia wg reakcji egzotermicznej:

CaO + H₂O --> Ca(OH)₂ + 63,5 kJ/mol

W zależności od sposobu prowadzenia procesu gaszenia wapno dzieli się na:

- ciasto wapienne
- wapno hydratyzowane
- mleko wapienne

Spoiwa powietrzne – SPOIWA WAPIENNE

Ciasto wapienne:

- otrzymywane jest w dołach do gaszenia
- stanowi układ koloidalny wodorotlenku wapnia w nasyconym wodnym roztworze tegoż wodorotlenku
- zawartość wody w cieście wapiennym wynosi ok. 50% masy ciasta wapiennego

Spoiwa powietrzne - SPOIWA WAPIENNE

Ciasto wapienne:

- ma kolor biały, lekko żółty lub szary
- barwa brązowa oznacza, że wapno jest "spalone", tj.
 zagaszone zbyt małą ilością wody
- · dobre ciasto wapienne jest lepkie, tłuste i jednolite
- wyczuwalna w dotyku szorstkość i grudkowatość świadczy o zaparzeniu lub niedogaszeniu wapna

Spoiwa powietrzne – SPOIWA WAPIENNE

Wapno hydratyzowane (sucho gaszone) jest sproszkowanym wodorotlenkiem wapnia, który otrzymuje się metodą przemysłową przez gaszenie wapna palonego małą ilością wody (ok. 25%).

Mleko wapienne charakteryzuje się znacznym nadmiarem wody w układzie koloidalnym wodorotlenku wapnia.

Spoiwa powietrzne – SPOIWA WAPIENNE

Gaszenie wapna polega na reakcji chemicznej tlenku wapnia z wodą (w nadmiarze), w wyniku której powstaje wodorotlenek wapnia. Wapno w kawałkach powinno być gaszone w okresie 7 dni od chwili dostarczenia, ponieważ szybko wchłania wilgoć oraz dwutlenek węgla z otoczenia i staje się wapnem zwietrzałym.

Jeżeli gaszenie wapna odbywa się po mechanicznym rozkruszeniu brył, okres gaszenia powinien trwać co najmniej:

- 2 tygodnie dla wapna przeznaczonego do robót murarskich
- 2 miesiące do robót tynkarskich

Spoiwa powietrzne – SPOIWA WAPIENNE

Jeżeli gaszenie odbywa się bez uprzedniego rozdrabniania, okres dojrzewania powinien być przedłużony do ok. 3 miesięcy.

W celu **ochrony ciasta wapiennego przed mrozem** należy je przykryć warstwą piasku grubości powyżej 20 cm i dodatkowo matami np. słomianymi.

W cieplejszych porach roku również pokrywa się ciasto wapienne cienką warstwą piasku, ok. 15 cm, w celu zabezpieczenia przed wysychaniem (zabezpieczenie przed nadmiernym parowaniem wody).

Spoiwa powietrzne - SPOIWA WAPIENNE

Proces wiązania i twardnienia spoiwa wapiennego zachodzi w dwóch etapach:

- pierwszy etap (kilka godzin) to czas, w którym następuje proces wiązania i krzepnięcia spoiwa
- drugi etap trwający bardzo długo (do kilku lat) to okres twardnienia spoiwa

Spoiwa powietrzne - SPOIWA WAPIENNE

Powyższe procesy polegają na odparowaniu wody przy równoczesnej reakcji wodorotlenku wapnia z dwutlenkiem węgla znajdującym się w powietrzu:

 $Ca(OH)_2 + CO_2 --> CaCO_3 + H_2O + 38 \text{ kJ/mol}$

Spoiwa powietrzne - SPOIWA WAPIENNE

Proces krystalizacji i wzrostu kryształów węglanu wapnia prowadzi do powstania dużych wzajemnie poprzerastanych kryształów tworzących szkielet, od którego zależy stwardnienie spoiwa.

Spoiwa powietrzne – SPOIWA WAPIENNE

Wiązanie zapraw wapiennych w pomieszczeniach zamkniętych można **przyśpieszyć** przez spalanie koksu - wzrost temperatury i wzrost stężenia ${\rm CO_2}$ w powietrzu.

Piasek jest biernym pod względem chemicznym składnikiem (nie bierze udziału w procesie wiązania), jednakże ułatwia penetrację CO₂ z powietrzem w głąb zaprawy, przyspieszając w ten sposób tworzenie się CaCO₃.

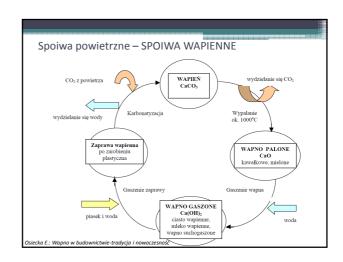
Spoiwa powietrzne – SPOIWA WAPIENNE

Spoiwo wapienne ulega stwardnieniu tylko na powietrzu.

Tak otrzymane tworzywo z czasem ulega osłabieniu w wyniku reakcji chemicznej:

$$CaCO_3 + CO_2 + H_2O --> Ca(HCO_3)_2$$

Przebieg reakcji wskazuje, że z czasem przy oddziaływaniu wody i dwutlenku węgla z powietrza, nierozpuszczalny węglan wapnia CaCO₃ przekształca się w rozpuszczalny wodorowęglan wapnia Ca(HCO₃)₂. Z twardej zaprawy zostaje więc wypłukany najbardziej istotny składnik - węglan wapnia.

Spoiwa powietrzne - SPOIWA WAPIENNE

Zastosowanie spoiwa wapiennego:

- budowa murów nadziemnych przy obciążeniu do 0,6 MPa
- zaprawy w miejscach o dostatecznym dopływie CO₂,
 zabezpieczonych przed wilgocią (nie nadają się do fundamentów poniżej poziomu wody gruntowej)
- wyprawy zewnętrzne i wewnętrzne budynków mieszkalnych i przemysłowych

Spoiwa powietrzne – SPOIWA WAPIENNE

- jako dodatek do cementów:
 - ✓ przy produkcji pustaków i bloków ściennych
 - ✓ przy produkcji pustaków stropowych
 - ✓ poprawiający urabialność zapraw cementowych.
- do produkcji betonów komórkowych
- do produkcji wyrobów wapienno-piaskowych (silikatowych)

Spoiwa powietrzne - SPOIWA WAPIENNE

Wapno budowlane wg PN-EN 459-1

- wapno wapniowe CL wapno palone dp, lu; wapno hydratyzowane dp, sl, pu
- wapno dolomitowe DL wapno półhydratyzowane dp;
 wapno całkowicie hydratyzowane dp

Oznaczenia:

- dp proszek
- sl zawiesina (mleko wapienne)
- lu kawałki
- pu ciasto

Spoiwa powietrzne – SPOIWA WAPIENNE

- wapno wapniowe (CL) wapno zawierające głównie tlenek wapnia lub wodorotlenek wapnia bez żadnych dodatków materiałów hydraulicznych lub pucolanowych,
- wapno dolomitowe (DL) wapno zawierające głównie tlenek wapnia i tlenek magnezu lub wodorotlenek wapnia i wodorotlenek magnezu bez żadnych dodatków materiałów hydraulicznych lub pucolanowych,

Spoiwa powietrzne – SPOIWA WAPIENNE

• wapno palone (Q) - wapno powietrzne składające się głównie z tlenku wapnia i tlenku magnezu, wytwarzane przez prażenie kamienia wapiennego i/lub dolomitu. Wapno palone wchodzi w reakcję egzotermiczna z wodą. Może mieć różny stan rozdrobnienia od brył do drobno zmielonego. Termin ten obejmuje wapno wapniowe i wapno dolomitowe,

Spoiwa powietrzne – SPOIWA WAPIENNE

 wapno hydratyzowane (S) – wapno powietrzne, wapno wapniowe lub wapno dolomitowe, otrzymywane w wyniku kontrolowanego gaszenia wapna palonego. Wytwarzane w postaci suchego proszku lub ciasta, lub jako zawiesina (mleko wapienne),

Spoiwa powietrzne - SPOIWA WAPIENNE

- wapno dolomitowe półhydratyzowane wapno dolomitowe hydratyzowane składające się głównie z wodorotlenku wapnia i tlenku magnezu,
- wapno dolomitowe całkowicie zhydratyzowane wapno dolomitowe hydratyzowane składające się głównie z wodorotlenku wapnia i wodorotlenku magnezu.

Spoiwa powietrzne - SPOIWA WAPIENNE

Oznaczenie	Symbol
Wapno wapniowe 90	CL 90
Wapno wapniowe 80	CL 80
Wapno wapniowe 70	CL 70
Wapno dolomitowe 85	DL 85
Wapno dolomitowe 80	DL 80
a Dodatkowo, wapno powietrzne jest klasyfikow	ane zgodnie z jego stanem

a Dodatkowo, wapno powietrzne jest klasyfikowane zgodnie z jego stanem dostawy: wapno palone (Q) lub wapno hydratyzowane (S).
W przypadku wapna dolomitowego hydratyzowanego zaznaczany jest stopień zhydratyzowania; S1- wapno półhydratyzowane;
S2 - wapno całkowicie zhydratyzowane

Spoiwa powietrzne – SPOIWA WAPIENNE

Wapno powietrzne należy klasyfikować według zawartości (CaO + MgO)

Przykład oznaczenia wapna budowlanego

- wapno wapniowe (CL) 90, dostarczane jako wapno palone (Q) jest identyfikowane następująco: EN 459-1 CL 90-Q
- wapno dolomitowe (DL) 85 w postaci wapna półhydratyzowanego (S1) jest identyfikowane następująco: EN 459-1 DL 85-S1

Lp.	Rodzaj wapna budowlanego	CaO + MgO	MgO	CO ₂	SO ₃
1	CL 90	≥ 90	≤ 5 b	≤ 4	≤ 2
2	CL 80	≥ 80	≤ 5 ^b	≤ 7	≤ 2
3	CL 70	≥ 70	≤ 5	≤ 12	≤ 2
4	DL 85	≥ 85	≤ 30	≤ 7	≤ 2
5	DL 80	≥ 80	≤ 5	≤ 7	≤ 2

Spoiwa powietrzne – SPOIWA WAPIENNE

Wymagania właściwości fizycznych wapna wapniowego hydratyzowanego, wapna dolomitowego hydratyzowanego i ciasta wapiennego (wg EN 459-2):

- stopień zmielenia (pozostałość na sicie),
- · zawartość wolnej wody,
- stałość objętości.

Spoiwa hydrauliczne

Spoiwa hydrauliczne

Spoiwa hydrauliczne mają zdolność wiązania i twardnienia zarówno na powietrzu jak i w środowisku wodnym.

Wykazują tym samym odporność na działanie wody i powietrza. Spoiwa hydrauliczne są to materiały zawierające bezwodne i trwałe wobec wody tlenki nieorganiczne.

Spoiwa hydrauliczne

Po zmieszaniu z wodą następuje proces wiązania i wytworzenia związków uwodnionych. Do grupy spoiw hydraulicznych należa:

- wapno hydrauliczne
- cementy portlandzkie
- cementy hutnicze, pucolanowe, wieloskładnikowe
- cement glinowy

Spoiwa hydrauliczne – WAPNO HYDRAULICZNE

Wapno hydrauliczne wg PN-EN 459-1

- wapno hydrauliczne naturalne (NHL) (z ilastego lub krzemionkowego kamienia wapiennego),
- wapno hydrauliczne (HL) (z wapieni ilastych)

Spoiwa hydrauliczne – WAPNO HYDRAULICZNE

- Wapno hydrauliczne naturalne wapno wytwarzane poprzez wypalenie bardziej lub mniej ilastego lub krzemionkowego kamienia wapiennego, sproszkowane w procesie gaszenia, mielone lub niemielone.
- Wszystkie NHL mają właściwości wiązania i twardnienia pod wodą.
- Do procesu twardnienia przyczynia się atmosferyczny dwutlenek węgla (CO2).

Spoiwa hydrauliczne – WAPNO HYDRAULICZNE

 Wapno hydrauliczne naturalne z dodatkami (Z) – wapno hydrauliczne naturalne, które może zawierać do 20% masy odpowiednich dodatków materiałów pucolanowych lub hydraulicznych. Są one dodatkowo oznaczone literą "Z"

Spoiwa hydrauliczne – WAPNO HYDRAULICZNE

Wapno hydrauliczne (HL) – wapno składające się głównie
z wodorotlenku wapnia, krzemianów wapnia i glinianów
wapnia, wytwarzane przez mieszanie odpowiednich
surowców. Ma ono właściwości wiązania i twardnienia pod
wodą. Do procesu twardnienia przyczynia się atmosferyczny
dwutlenek węgla (CO2).

Spoiwa hydrauliczne – WAPNO HYDRAULICZNE

Oznaczenie	Symbol
Wapno hydrauliczne 2	HL 2
Wapno hydrauliczne 3,5	HL 3,5
Wapno hydrauliczne 5	HL 5
Wapno hydrauliczne naturalne 2	NHL 2
Wapno hydrauliczne naturalne 3,5	NHL 3,5
Wapno hydrauliczne naturalne 5	NHL 5

Spoiwa hydrauliczne - WAPNO HYDRAULICZNE

Przykład oznaczenia wapna budowlanego:

• wapno hydrauliczne 5 jest identyfikowane następująco: EN 459-1 HL 5

- wapno hydrauliczne naturalne 3,5 z dodatkiem pucolanowym jest identyfikowane następująco:
- EN 459-1 NHL 3,5-Z

Spoiwa hydrauliczne – WAPNO HYDRAULICZNE

Wymagania dotyczące wytrzymałości normowej wapna NH i NHL

 Wytrzymałością normową wapna hydraulicznego i wapna hydraulicznego naturalnego są wartości wytrzymałości na ściskanie po 28 dniach, oznaczone zgodnie z EN 459-2:2001

- WAPNO HYDR	RAULICZNE		
Wytrzymałością na ściskanie, MPa			
po 7 dniach	po 28 dniach		
-	≥ 2 do ≤ 7		
-	≥ 3,5 do ≤ 10		
≥ 2	≥ 5 do ≤ 15ª		
ści nasypowej m ść do 20 MPa	nniejszej niż 0,9 kg/dm³		
	po 7 dniach - - ≥ 2 ści nasypowej m		

Spoiwa hydrauliczne – WAPNO HYDRAULICZNE

Wymagania właściwości fizycznych wapna hydraulicznego i wapna hydraulicznego naturalnego wg EN 459-2:

- stopień zmielenia (pozostałość na sicie),
- zawartość wolnej wody,
- stałość objętości.

Spoiwa hydrauliczne – CEMENT

Cementy

Wyróżnia się:

- · cementy powszechnego użytku
- · cementy specjalne
- cement murarski
- cement portlandzki biały
- · cement portlandzki ekspansywny
- · cement glinowy

Spoiwa hydrauliczne - CEMENT

 Cementy powszechnego użytku (PN-EN 197-1) - hydrauliczne spoiwo mineralne, otrzymywane przez zmielenie klinkieru cementowego (K) z dodatkiem do 5% kamienia gipsowego lub dodatków: Spoiwa hydrauliczne – CEMENT

- żużla (S),
- pyłu krzemionkowego (D),
- pucolany:
- √naturalnej (**P)**
- √przemysłowej (Q),
- popiołu lotnego:
 - √krzemionkowego (V),
 - √wapniennego (**W),**
- bądź wapienia (L, LL),

których ilości są różne i wynoszą 5-80%.

• Klinkier cementowy – otrzymuje się przez wypalenie w temperaturze spiekania ok. 1450°C mieszaniny surowców (zmielonych), zawierających wapień i glinokrzemiany (wapień, wapień marglisty, margiel, glina, iłołupek). W produkcji czystego cementu portlandzkiego do przemiału klinkieru dodawany jest gips (do 5%) pełniący rolę regulatora czasu wiązania cementu.

Spoiwa hydrauliczne - CEMENT

Najważniejsze związki zawarte w produkcie wypalania to:

- krzemian trójwapniowy (alit, 50-60%)
 3 CaO*SiO₂
- krzemian dwuwapniowy (belit, 15-28%)
 2 CaO*SiO₂
- glinian trójwapniowy (8-11%)
 3 CaO*Al₂O₃
- glinożelazian czterowapniowy (brownmilleryt, 8-10%)
 4 CaO*Al₂O₃*Fe₂O₃

Spoiwa hydrauliczne - CEMENT

Wiązanie i twardnienie cementu

- Opracowane teorie utrzymują, że pierwszym etapem wiązania jest uwodnienie glinianu trójwapniowego. Jeśli cement nie zawiera substancji opóźniających, proces uwodnienia glinianu trójwapniowego jest szybki. W rezultacie następuje zesztywnienie masy cementowej.
- Równolegle przebiega proces uwodnienia krzemianu trójwapniowego, z tym że uwodnienie glinianu jest szybkie, krzemianu zaś wolne.
- Po zakończeniu wiązania następuje długotrwały proces twardnienia, od którego zależą właściwości wytrzymałościowe i odpornościowe cementu.

Spoiwa hydrauliczne – CEMENT

 Proces ten następuje na skutek powolnych reakcji uwodnienia krzemianów wapniowych (trwających zwykle kilka miesięcy).
 Stwierdzono, że wytrzymałość cementu zależy głównie od krzemianu trójwapniowego osiągającego połowę swej wytrzymałości po 7 dniach, pełną zaś po 12 dniach. W mniejszym stopniu wytrzymałość cementu zależy od krzemianu dwuwapniowego krystalizującego bardzo wolno.

Spoiwa hydrauliczne - CEMENT

Reakcje zachodzące podczas wiązania cementu:

2(3CaO*SiO2) + 6H2O ->3CaO*2SiO2*3H2O + 3Ca(OH)2 + Q 2(2CaO*SiO2) + 5H2O ->3CaO*2SiO2*4H2O + Ca(OH)2 + Q

- tworzenie soli Candlota (dodanie gipsu)
 3CaO*Al2O3 + 3CaSO4 + 31H2O -->
 3CaO*Al2O3*3CaSO4*31H2O
- hydroliza glinianu trójwapniowego
 3CaO*Al2O3 + 6H2O --> 3CaO*Al2O3*6H2O

Spoiwa hyd	rauliczne -	- CEIVIEIN I	
Nazwa cementu	Oznaczenia wg PN-EN 197-1	Zawartość dodatku mineralnego, %	Zakres stosowania
cement portlandzki	СЕМ І	-	Cementy powszechnego zastosowania w budownictwie ogólnym, przemysłowym i specjalistycznym, w tym budownictwo drogowe
cement portlandzki wieloskładnikowy	CEM II/A CEM II/B	6 - 20 21 - 35	Cementy powszechnego zastosowania w budownictwie ogólnym, przemysłowym, w tym budownictwo drogowe
cement hutniczy	CEM III/A CEM III/B CEM III/C	36 - 65 66 - 80 81 - 95	Cementy powszechnego zastosowania w budownictwie ogólnym, przemyslowym, w tym szczególnie w budownictwie hydrotechnicznym oraz w budowlach pracujących w warunkach zwiększonego zagrożenia korozyjnego
cement pucolanowy	CEM IV/A CEM IV/B	11 - 35 36 - 55	Budownictwo ogólne, specjalistyczne, wodno-inżynieryjne, betony narażone na agresję chemiczną
cement wieloskładnikowy	CEM V/A CEM V/B	36 - 60 60 - 80	Budownictwo ogólne, specjalistyczne, wodno-inżynieryjne

W zależności od składu klinkieru wyróżnia się cementy powszechnego użytku:

- · cement portlandzki czysty CEM I (bez dodatków)
- · cementy portlandzkie z dodatkami CEM II:
 - ✓ cement portlandzki żużlowy (S) CEM II/A-S i CEM II/B-S
- ✓ cement portlandzki krzemionkowy (D) CEM II/A-D

Spoiwa hydrauliczne - CEMENT

- √ cement portlandzki popiołowy (V-krzemionkowy, Wwapienny)
- CEM II/A-V, CEM II/B-V CEM II/A-W, CEM II/B-W
- ✓ cement portlandzki łupkowy (T) CEM II/A-T, CEM II/B-T,
- √ cement portlandzki wapienny (L, LL) CEM II/A-L, CEM II/B-L, CEM II/A-LL, CEM II/B-LL
- ✓ cement portlandzki wieloskładnikowy (M) CEM II/A-M, CEM II/B-M

Spoiwa hydrauliczne – CEMENT

- cement hutniczy CEM III CEM III/A, CEM III/B, CEM III/C
- cement pucolanowy CEM IV CEM IV/A, CEM IV/B
- cement wieloskładnikowy CEM V CEM V/A, CEM V/B

Spoiwa hydrauliczne – CEMENT

Litery A, B i C w symbolach są przypisane różnym zakresom zawartości składników głównych.

Cementy portlandzkie różnią się między sobą cechami wytrzymałościowymi, które obrazuje klasa wytrzymałości cementu

Spoiwa hydrauliczne - CEMENT

Klasa wytrzymałości cementu - jest to symbol cyfrowy, który liczbowo odpowiada minimalnym wymaganiom wytrzymałościowym na ściskanie, po 28 dniach twardnienia zaprawy cementowej o normowym składzie i wyrażony jest w MPa.

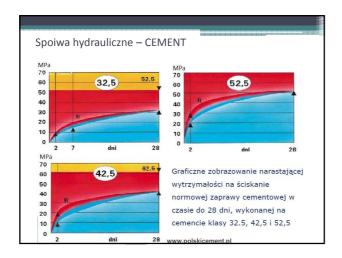
Spoiwa hydrauliczne – CEMENT

Wyróżnia się trzy klasy:

32,5 42,5 52,5.

Cementy o szybkim przyroście wytrzymałości w początkowym okresie twardnienia dodatkowo są oznaczone literą:

- R np. 42,5R
- a normalnie twardniejące literą N np. 52,5N

Cementy portlandzkie - przykłady zapisu

cement portlandzki
PN-EN 197-1 CEM I 32,5R

cement portlandzki
PN-EN 197-1 CEM I 42,5R

cement portlandzki
PN-EN 197-1 CEM I 52,5R

cement portlandzki
PN-EN 197-1 CEM I 52,5R

Spoiwa hydrauliczne – CEMENT

Cementy portlandzkie z dodatkami

cement portlandzki żużlowy
PN-EN 197-1 CEM II/B-S 32,5R

cement portlandzki żużlowy
PN-EN 197-1 CEM II/B-S 42,5N

cement portlandzki żużlowy
PN-EN 197-1 CEM II/B-S 52,5N

cement portlandzki wieloskładnikowy
PN-EN 197-1 CEM II/B-M (V-LL) 32,5R

Spoiwa hydrauliczne – CEMENT Wytrzymałość na ściskanie, Czas wiązania Klasa Stałość objętości wytrzyma łości koniec wczesna normowa poczatek 2 dni 7 dni 28 dni min h mm 32,5N 32,5R ≥ 16 ≥ 32,5 | ≤ 52,5 ≥ 10 ≥ 60 ≤ 12 42,5N 42,5R ≥ 10 ≥ 20 ≥ **42,5** ≤ 62,5 ≤ 10 52,5N 52,5R ≥ 20 ≥ **52,5** ≥ 45 ≥ 10

Spoiwa hydrauliczne – CEMENT

Cementy specialne

Wg PN-B-19707:2003 Cement. Cement specjalny. Skład,
wymagania i kryteria zgodności cementy specjalne są
klasyfikowane w zależności od ich właściwości, jako:

cement o niskim cieple hydratacji - LH

cement o wysokiej odporności na siarczany - HSR

cement o niskiej zawartości alkaliów - NA

Spoiwa hydrauliczne – CEMENT

Ze względu na sposób i szybkość wiązania wyróżniamy cementy specjalne:

cement ekspansywny,

cement szybkotwardniejący,

cement tamponażowy.

Klasyfikacja nie jest ograniczona do jednej tylko cechy użytkowej, a zatem możliwe jest zakwalifikowanie cementu jako specjalnego ze względu na dwie lub trzy właściwości specjalne np. cement specjalny o wysokiej odporności na siarczany i o niskiej zawartości alkaliów.

Uwaga! Cementy specjalne muszą spełniać podstawowe wymagania normowe stawiane cementom powszechnego użytku zgodnie z normą PN-EN 197-1 Spoiwa hydrauliczne - CEMENT

Podstawowe wymagania dotyczą podziału cementu ze względu

- rodzaje i klasy wytrzymałości,
- rodzaje i właściwości składników,
- właściwości mechaniczne, fizyczne i chemiczne
- kryteria zgodności tych właściwości.

Spoiwa hydrauliczne - CEMENT

Przykład zapisu

- cement portlandzki popiołowy
 PN-B 19707 CEM II/B-V 32,5R HSR
- Cementy hutnicze
- cement hutniczy

PN-B 19707 CEM III/A 32,5N - LH/HSR/NA

- cement hutniczy
- PN-B 19707 CEM III/A 42,5N NA
- cement hutniczy
 PN-B 19707 CEM III/B 32,5N LH/HSR/NA

Spoiwa hydrauliczne – CEMENT

Inne spoiwa cementowe

 cement murarski – otrzymuje się przez wspólne zmielenie klinkieru, kamienia gipsowego oraz nienormowanych ilości dodatków hydraulicznych, pucolanowych i kamienia wapiennego. Cement murarski 15 (PN-81/B-30003, PN-81/B-30003/A1:1996 oraz PN-81/B-30003/A2:1997) stosuje się do zapraw murarskich i tynkarskich, a także do sporządzania betonów niskich klas.

Spoiwa hydrauliczne - CEMENT

Inne spoiwa cementowe

• cement portlandzki biały (PN-90/B-30010, PN-90/B-30010/A1:1996 oraz PN-90/B-30010/A2:1997, PN-90/B-30010/Az3:2002) - zawiera minimalne ilości tlenków żelaza, tytanu i manganu (mniejsze jak 0,2%). Stosuje się go do robót elewacyjnych, dekoracyjnych, do produkcji elementów budowlanych oraz produkcji cementu kolorowego.

Spoiwa hydrauliczne - CEMENT

Inne spoiwa cementowe

 cement portlandzki ekspansywny - wykazuje rozszerzalność (zwiększa objętość podczas wiązania). Stosowany do uszczelniania rur betonowych, łączenia elementów budowlanych.

Inne spoiwa cementowe

 cement glinowy - otrzymywany z surowca bogatego w Al2O3 (boksyt). Drugim surowcem jest wypalony CaO.

Cement glinowy charakteryzuje:

- wysoka wytrzymałość, krótki czas wiązania,
- nie jest odporny na działanie alkaliów
- · stosowany przy pracach remontowych.

Spoiwa hydrauliczne - CEMENT

Hydratacja cementu

- Cement po zarobieniu z wodą ulega hydratacji, czyli uwodnieniu
- Niezbędna ilość wody do hydratacji cementu waha się od 20 do 25% jego masy

Spoiwa hydrauliczne - CEMENT

- W początkowym okresie gliniany wapniowe (CA) uwadniają się bardzo szybko - zjawisko to należy hamować tak, aby nie dopuścić do przedwczesnego tężenia zaczynu
- Dodatek siarczanu wapniowego (gips lub anhydryt)
 powoduje spowolnienie tych procesów poprzez utworzenie
 uwodnionych siarczano-glinianów wapniowych otaczających
 ziarna glinianów.
- Krzemiany wapniowe (CS) ulegają wolniej uwodnieniu niż gliniany, a procesowi hydratacji towarzyszy powstawanie wodorotlenku wapniowego i bardzo trwałej struktury uwodnionych krzemianów wapniowych (CSH).

Spoiwa hydrauliczne – CEMENT

 Żużel wielkopiecowy i popiół lotny wchodzą w reakcję chemiczną z utworzonym wodorotlenkiem wapniowym tworząc także uwodnione krzemiany wapniowe. Powstałe hydraty zagęszczają strukturę wpływając korzystnie na trwałość zaczynu cementowego

Spoiwa hydrauliczne - CEMENT

EFEKTY CIEPLNE

 Procesom hydratacji towarzyszy wydzielanie ciepła. Cementy portlandzkie wysokich klas w porównaniu z cementami zawierającymi dodatki, wydzielają znacznie większe ilości ciepła. W przypadku wznoszenia dużych masywów betonowych należy stosować cementy o niskim cieple hydratacji, by nie dopuścić do powstania naprężeń termicznych prowadzących do powstania rys i mikrospękań

Dziękuję za uwagę